

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Chelidonium et Drose

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ἡμᾶς ἐπὶ λόγῳ θεάσῃ, σίλκον.
 τας δὲ ὄπλους. Φι. ἤκειτι μό-
 νον συσκευασάμενοι· ἐγὼ δέ,
 καὶ Τίβυς οὗτ' ὅτι, μόν' ὅτι
 οὗτ' ὅτι ἐπιτά μοι, βάλλοντον
 ἡμᾶς λίθοις τὴ καὶ ὄσπρακοις,
 οὕτω διασκηδάσωμεν, ὡς μὴ
 ἕ, ὅσοι οἰχοῖσθε, ἔχοιτε ἀδύνα.

resplendentes. PHIL. Ad-
 uentate modò conferri atq̄
 instructi. Ego verò & Ti-
 bys iste (nam hic solus me
 sequitur) iaciendo cūm sa-
 xis, tum testis ostraceis, ita
 dispergemus, vos, ut neq̄ quòd
 veritiamini, scire tum possitis.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ

Ἐ Δροσῆ.

CHELIDONIUM

& Drose.

ΟΥκ ἔτι φοιτᾷ παρὰ
 σὲ, ὦ Δροσῆ, τὸ μα-
 ράκιον ὁ Κλινίας; ἢ
 ἤρ' ἰώρακα πολὺς ἤδη χρό-
 ν' ὅτι αὐτὸν παρ' ἡμῶν. Δρο.
 ἔκ' ἔτι, ὦ Χελιδόνιον, ὃ ἤρ' δι-
 δάσκαλος αὐτὸν ἄρξαι μηκέτι
 μοι πείσσει. Χι. τίς οὗτ' ὅτι;
 μὴ τι τὸν παδοτριβῶν Διότι-
 μον λέγεις, ἐπὶ ἡκῶνός γε ἐ-
 λ' ὅτι μοι. Δρο. ἔκ' ἀπ' ὁ ἡμῶν
 κισσ φιλοσόφου ἀπλόμα' ὅτι
 Αεισαίνετ' ὅτι. Χι. τ' σκωρω-
 τὸν λέγεις, τὸν διασῶν, τὸν
 βαθυπέγωνα, ὃς ἔπειθε μετὰ τ'
 μισραίων πειπατῶν ἐν τῇ
 ποικίλῃ. Δρο. ἐκ' ἀνὸρ φημι
 τὸν

Non amplius venti-
 tat ad te, Drose
 adolescentulus ille
 Clinias? Non enim vidi lon-
 go iam tempore apud vos ia-
 psūm. DRO. Non am-
 plius, Chelidonium. Nam
 præceptor prohibuit ipsum
 amplius ad me accedere.
 CHE. Quinam iste? num
 exercitorem istum puerorum
 Diotimum dicis? Nam is cer-
 te amicus mihi est. DRO.
 Non, sed perditissimus iste
 philosophorum Aristaneus.
 CHELID. Tetivcum i-
 stum dicis & hirsutum, pro-
 funda barba, qui cum ado-
 lescentibus consuevit deambulare in porticupicta? DRO. Il-
 lum

τὸν ἀλαστονα, ὃ λέγεται ἐπι
 δοίμι ἀπρόμυθος, ἐκτόμυθος
 ἢ πάγωνος ὑπὸ δημίο. Χι. τί
 παθῶν δὲ κἄν; ὦ, ταῦτα ἐ-
 πησὶ τὸν Κληδία; Δρο. οὐκ
 οἶδα, ὦ Χιλιδόνιον, ἀλλὰ μη-
 δεποτὶ ἀπέκοιτός μου ἡρόμεν
 νος, ἀφ' οὗ ζωακὶ ὀμιλήσῃ ἡ
 ξῶ, πρῶτον δὲ ὁμίλησέ μοι,
 τριῶν τῶν ἐξ ἡμερῶν, ἐ-
 δὲ πρὸ ἡλθε τῶ σερραπῶ. ἔπει
 δὲ λυώμεν, ἐν οἷδα δὲ, ὅπως
 τί ἔπαθον ἐν αὐτῶ, ἐπιμψα-
 τῶ Νουείδα, πειρακισμοί-
 νη αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ στυγί-
 βουτα, ἢ ἐν παιδίῳ. ἢ δὲ πει-
 παλῶτα, ἔφη ἰδοῦ; μὲν
 ἢ Αεσαάντε, νύσσα πορρῶ,
 κἄνον δὲ ἱρθεϊάοντα, καὶ
 τὸ ὄργον, καὶ μηκέτι παρρη-
 κἄν δὲ ὄφθαλμόν. ἔτ' ἰθάδε-
 ζον ἄμα ἐς τὴν πόλιν. ἢ δὲ ἄ-
 ρετὸ Διπύλου ἀκοιθῆσθαι,
 ἐπὶ μὴ δὲ ὄλως ἐπισπαρῆ, ἐ-
 πανύκον, οὐδὲν σαφὲς ἄς
 παγῆς

lum equidem, vanum iacta-
 torem, quem utinam pessimè
 perire videam, barba tractū
 à carnifice. CHE. Quid
 autem accidit illi, cur talia
 persuaderet Clinia? DRO.
 Nescio, Chelidonium. Sed
 cum antea nunquam ullam
 noctem intermiserit quum me-
 cum dormiret, ex quo rem
 cum muliere habere cepit
 (primùm autem mecum has-
 bere cepit) tribus istis die-
 bus proximis ad angipors-
 tum hoc ne unquam access-
 sit quidem. Postquam au-
 tem ex eo contristari cepi
 (nam nescio quo pacto mi-
 hi ægrè quiddam ob illum
 accidit) Neuridem misi, quæ
 illum circumspiceret, aut
 in foro commorantem ali-
 cubi, aut in palestra. Ea
 autem rediens, deambulans
 tem vidisse se ait eum Ari-
 staneto, atque innuisse illi à
 longè. Illum autem erubus-

isse, deiectis in terram oculis, neque aspicere amplius ad ipsam voluisse. Atque exinde ambos ad urbem iisse. Ipsa verò ad Dipylum usque secuta, cum ille prorsus neque conuerteret sese, domum redijt, nihil planum aut certum habens

παρῆλαι ἔχουσα. πῶς με οἷα
 διαγὰρ τὸ μὲν τὰ ταῦτα οὐκ
 ἔχουσα ἀκούσαι, ὃ, τι μοι πτε-
 ρωνθεν ὁ μαρακίσκος; ἀλλὰ
 μὴ ἐλθυσά τι αὐτόν, ἔλε-
 γον ἢ τινὸς ἀπὸς ἠρσώδη,
 μισήσας ἐμὴ, ἀπ' ὁ πατὴρ
 ἀνέκλυτον αὐτόν. ποικί-
 τοιαῦτα ἔσπερον. ἦ δὲ δὲ
 περὶ δάκλυ ὄψιαν ἔκτε ὁ
 Δρόμων, τὸ γραμμωτοῦ
 τουτί παρ' αὐτῷ λομίζω. ἀ-
 νάγνωθι λαβοῦσ', ὃ Χελιδό-
 νιον; οἶδα γὰρ ἄντιον γράμ-
 ματα. Χρ. φέρ' ἰδούμεν τὰ
 γράμματα, οὐ παύει σφῆ,
 ἀπ' ἐπιστομῆς, ἀντιού-
 τα ἰσαξίμ τινα τῷ γεγραφό-
 τῷ λέγει δὲ, πῶς μὴ ἐλίθη-
 σάσι, ὃ Δροσὴ, τὸς θεὸς ποί-
 μα μάρτυρας. Δρο. αἰ, αἰ,
 τάλαρ, ὃ δὲ τὸ χάριεν πεί-
 γραφε. Χρ. καὶ νῦν δὲ ἵκατὰ
 μίσο, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκη
 ἀψιμαίον ὁ πατὴρ γὰρ Αει-
 κωνίτη παρὶ δὲ κί με τιποῦ-
 σῆν

quod renunciaret. Quo me
 igitur pacto post illa tum
 affectam putas? quæ conie-
 cturam facere nusquam po-
 teram, quidnam esset quod
 adolescenti huic accidisset:
 sed ita mecum dicebam:
 Numnam ægrè illi aliquid
 feci? aut numquam aliam
 amat, me profusus? aut num
 pater veuit ipsum? Mul-
 ta adeò huiusmodi mecum
 ipsa voluebam. Porro au-
 tem circa multam vespere-
 ram venit Dromo, literas
 has ab alio afferens. Acci-
 pe Chelidonium, ac lege.
 Scis enim literas videlicet.
 CHE. Age videamus. Ac
 litera quidem ipse non ad-
 modum planè scripta, sed
 incompòsita, & malè co-
 agmentata, properantiam
 quendam scribentis indi-
 cant. Sic autem sonant: Quo
 quidem pacto amàrim te,
 mea Drose, testes facio
 deos. DRO. Væ vae mi-
 serè mihi, neque salutationem à principio adferibit. CHE.
 Et nunc autem non odio aliquo, sed necessitate coactus
 deserò te. Nam me pater Aristeneto tradidit, ut philo-
 sophiæ

φῆν αὐτῷ, ἡ ἀκύνος, ἔμαθες ἤ
 τὰ καθ' ἑμᾶ. ἅπαντα, παύου
 ποτὰ ἐπιτιμήσῃ μοι ἀπρῆπῆς
 ἄνα λίσσων ἰταίρα σιωπῆσαι,
 Ἀρχιτέλους καὶ Βρασιελῆας
 ἕρῃ ὄντα πολὺ ἢ ἄμενον
 εἶναι, τὴν ἀρετὴν περιμᾶν ἢ
 ἰδοῦντες. Δρο. μὴ ἄρα τι ἴ-
 κολοῦ ὁ λῆρ ὅτι κῆν ὅ, τοιαύ-
 τα παιδῶν τὸ μαρᾶκιον.
 Χι. ὡς ἀνάγκη παθεῖσθαι αὐ-
 τῷ παρακολοῦθῆ ἢ ἀκεῖως
 παραφυλάσσω. ἢ ὅλως, εἴθ
 προσλήψων ἄτω εἰδὴ ἕξ
 σῆ, ὅτι μὴ κένω, ἂ δ' ἄσφαρος
 νοίμι, καὶ πάντα παθεῖσθαι
 αὐτῷ, ὅσυχῆται πάνυ ὀδύ-
 μονα ἰσοθαί με, καὶ ἰνὰ τὸν
 ἡατοσῆσθαι, τοῖς πόνοις πε-
 ρυμνασμεθῶν ταῦτά μοι μὲ
 ναι ἔγραψα, ὑποκλήσας ἑμαυ-
 τὸν οὐδὲ μοι ὀντοχῆ, ἢ μίμ-
 νισσο Κλανίου. Δρο. τί σοι
 φλοῦ ἐπιστολῆ, ὦ Χελιδόνιον;
 Χιλιᾶ, τὰ μὲν ἅπαντα, ἢ ὅτι

Σκν

ante præexercitatum. Hæc tibi vix adeò scripsi, me ipsum
 suffuratus paululùm. Tu verò feliciter mihi vale, & me-
 mineris Clinia. DRO. Quid igitur videtur tibi epistola
 hæc, Chelidonium? CHE. Quod ad cætera quidem attinet,
 a Scylhi.

Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μίμνηθε
 Κλωνίη, ἔχει τινὰ ἰσόλοιστον
 ἰσπίδα. Δρο. ἡμῶι οὕτως
 ἔδοξεν ἀπόδινμαι δ' οὐδ' ἰπὸ
 τῷ ἔρωτι. ὃ μὲν τοι Δρόμων
 ἔφησεν παύδραλύ τινα. ἔ-
 νου τὸν Αἰσάιντορ, καὶ ἰπὶ
 πεφάση τῶν μαθημάτων,
 σωμαίναι τοῖς ἀρωατάτοῖς τῶν
 νῆων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι
 πρὸς τὸν Κλωνίαν, ἰσοχίσεις
 τινὰς ἰσοισχνόμερον, ὡς ἰσό-
 θεον ἀφφραγῆ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ
 ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτῷ ἔρω-
 τικὸς τινὰς λόγους τῶν πα-
 λαῶν φιλοσόφων πρὸς ἑμα-
 θετάς, καὶ ὄλας, περὶ τὸ μέγ-
 ρακίον ὄπην, ἀπέλα δὲ καὶ τῶ
 πατρὶ τοῦ Κληνίου κατιρεῖν
 ταῦτα Χι. ἔχλω, ὃ Δρο-
 σὴ, γασρίαι τὸν Δρόμωνα.
 Δρο. ἰγάσριε, καὶ ἄνω δὲ
 νότῃ ἰμός ὄπην ἡκνισαί φῆ
 ἡμῶν ὅτις Νευρίδῃ. Χι.
 θάρρα, πάντα ἔσαι καλῶς. ἔ-
 γὼ δὲ καὶ ἐπιγράψω μοι δουρῶ
 ἰπὶ

a Scythica, ut aiunt oratio :
 illud autem, memineris Cli-
 nia, spem quandam adhuc
 reliquam praefert. DR.
 Etiam mihi ita videtur. PRO
 inde perco amore. Cates-
 rum Dromo dicebat etiam
 pederastem quendam esse
 Aristenetum, et prae-textu
 doctrinae consuetudinem ha-
 bere cum pueris venustis-
 simis, et priuatim oratio-
 nem habere cum Clinia, pol-
 litationes quasdam faci-
 endo, quod videlicet dijs
 similem illum redditurus
 sit. Quin et amatorios
 quosdam sermones philoz
 sophorum veterum ad dis-
 cipulos suos idem, inquit,
 cum illo legit, et insum-
 ma, totius circa adolescen-
 tem est. Interminatus au-
 tem etiam est, patri Cli-
 niae ista se dicturum esse.
 CHE. Oportebat, Drose,
 Dromonem ipsum inescare,
 ac lautius paulo accipere.

DRO. Inescavi hominem, et praeter hoc autem etiam
 meus est. Nam et ille gustavit Nauridem. CH. Bonum ani-
 mum habet : omnia recte fiunt. Ego vero etiam inscribere in
 pariete

ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμικῷ,
 ἔρθα ὁ Ἀρχιτέλης ἕως περι-
 πατῆν, Αἰσαίνει & Σφραθά
 ρα Κλαρίαν· ὡς ἢ ἐκ τούτου
 τι σωφραμῆν ἢ παρὰ τοῦ
 Δρόμων & Σφραθῶ. Δρο.
 πῶς δὲ ἄρ' ἰσχυροῖς ἐπιγράψα-
 σα; Χε. τῆς νυκτὸς, ὦ Δρο.
 σὴ, ἀνδρακα ποθὲν λαβοῦ &
 Δρο. εὐγε, συσφραματὸν μόνον,
 ὦ Χελιδόνιον, κατὰ τ' ἄλλας
 ζῶν & Αἰσαίνει.

pariete volo in Ceramico,
 ubi Architeles deambulare
 solet: Aristaneus corrum-
 pit Cliniam, ut ex hoc quo-
 que aliquid concurrat ac fa-
 ciat ad delationem Dromo-
 nis. DRO. At quomodo
 id clam facies, ne deprehen-
 daris? CHE. Noctu, Dro-
 se, carbone alicunde sumpto.
 DRO. Recte sané. Com-
 milita modò, atq; auxiliare,
 mea Chelodonium, aduersus

arrogantem ac vanum istum Aristanetum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

[ἢ δὲ Σκυθῶν ἦσιν, id est,
 Scytharum oratio, eo autem proverbiū vice vsitur Lucianus,
 tum hic tum alijs aliquot locis: & Aelianus in epistolis. Græ-
 ci autem quicquid agreste, quicquid barbarum ac sævum in-
 telligi volunt, id Scythicum appellant. Diogenes Laërtius in Vi-
 tis philosophorum, putat hoc proverbiū natum esse ab Ana-
 charsidis asperitate. Nam is Scythia natus, inter celebres phi-
 losophos habitus est Athenis. Sentit autem Lucianus hic in
 calce literarum, fuisse quiddam mitius dictum,
 reliqua nihil præ se ferre hu-
 manitatis,

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ
Χαρμίδης.

ΤΡΥΦΑΕΝ
Charmidis.

ΕΤαῦταρ δὲ τις παρα-
λαβὼν, πρὸς δραχ-
μὰς τὸ μίθωμα δὲς
καθόδε ἀραραῖς, δια-
κρῶν καὶ εἴρων; ἀπ' οὐ-
τε πίπτας ἡδέως, οἶμα,
οὔτε διαπνεῖσαι μόν' ἔνδι-
λησ. ἔκλασεν δὲ καὶ παρὰ
τὸ δάκρυον, ἰσῶρων ἦρ. καὶ
ναῦ δὲ οὐ διακρίοιπας ὄσο-
δύων, ὡπτε βρέξ' ἔταυ.
τα οὐδ', ὃ Χαρμίδη, τί-
ν' ἔνικα ποιῆς; μὴ ἀπο-
κρῶν με, ἄς ἀρ τοῦτο ἀε-
πολάσω τῆς νυκτὸς, ἀγρυ-
πνήσασα μετὰ σου. Χαρ-
μίδης με ἀπόποισιν, ὃ Τρυ-
φαινα, καὶ οὐκ ἐπ' ἐνείχῃ
πῶς τὸ δανόν. Τρῦ. ἀπ'
ὅτι μὴ οὐκ ἐμὸν ἔρῃς, δὲ
λογ' οὐδ' ἦρ ἀρ ἔχωρ με ἢ
μίληας, καὶ ἀπάθει με, πει-
πλήκωμαι θελου. καὶ τῆ-
λ' ἄντιχίλον τὸ μεταξὺ ἡ-
μῶν

prohè habeas, atque abs te repel-
eres, quovies amplexarè
te volo: denique etiam quasi quodam
septo interposita veste
intetè

AMica autem quis.
piam accepta, &
junque drachma-
rum mercede data, auer-
sus dormi, lachrumans ac
gemens? Sed neque po-
tasti lubenti animo, opor-
tuit neque cenare solus vo-
lusti. Flebas autem etiam
inter cenandum. aspicie-
bam enim. & nunc autem
non desinis vlulare, però
inde atque infans aliquis.
Ista igitur, ô Charmide;
cuius gratiâ facis? Ne que-
so me celes, ut vel hac
parte consequar aliquid ex
nocte hac, quam totam
hucusque tecum vigilavi.
CHARMID. Amor me
perdit, Tryphæna, nequè
malum hoc amplius sustia-
nere possum. TRYPH.
At quòd me quidem non a-
mes, manifestum est: nequè
enim ita negligeres me, cum